

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203513
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719203513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkyne A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX V. proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadosťučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/78/2019-43 zo dňa 28.10.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.478,47 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku IV. o trovách konania.

Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.478,47 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie 300,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
IV. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa pôvodne žalobou súdu doručenou 26.02.2019 v konaní vedenom pod sp.zn. 12Csp/22/2019 domáhala toho, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXX zo 06.08.2013 je neplatná, že zmluva pod rovnakým číslom zo dňa 06.08.2013 pre množstvo neprijateľných podmienok je neplatná a úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uplatnila finančné zadosťučinenie 300,- eur, ktorého výšku po pripustení zmeny žalobného návrhu rozšírila na sumu 3.100,- eur a žiadala taktiež vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.478,47 eura.

Žaloba bola odôvodnená tým, že po jej žiadosti o poskytnutie úveru jej žalovaný nechal bez bližšieho vysvetlenia obsahu podpísať predtlačené písomnosti. Na to jej v hotovosti vyplatil 690,- eur. Na základe dohody o zrážkach jej zamestnávateľ začal zrážať počínajúc mesiacom september 2015 splátky úveru. Zrážky zo mzdy jej boli vykonané vo výške 3.168,47 eura. Rozdiel medzi touto sumou a sumou poskytnutého úveru 690,- eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

Rozsudkom sp. zn. 12Csp 22/2019 zo dňa 27.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 25.06.2019 súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 06.08.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Ďalej určil, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.08.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. V časti určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.08.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným žalobu zamietol. V časti uhradenia finančného zadosťučinenie 3.100,- eur a vydania bezdôvodného obohatenia 2.478,47 eura spolu s rozhodnutím o trovách konania súd vec vylúčil na samostatné konanie. Súd konštatoval, že žalovaný vo vylúčenej časti žaloby žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia nie je spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiaduci. Strany uzatvorili zmluvu o úvere za dohodnutú odplatu. Táto skutočnosť sama o sebe nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa v rámci kontraktčného procesu konala ľahostajne, keď svojím podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a nemala výhrady tieto dodržiavať. Žalobkyňou žiadané finančné zadosťučinenie nebolo relevantne z hľadiska výšky odôvodnené. Rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie. Priznanie zadosťučinenia v žalobou uplatnenej výške by bolo neprimerane prísne a zakladalo by svojvoľný arbitráry výklad práva.

Súd prvej inštancie, vychádzajúc z právoplatného rozsudku 12Csp22/2019-44 z 27.05.2019, ktorým okrem iného určil, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu pod č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.08.2013 je bezúročný a bez poplatkov mal za to, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúci rozdiel medzi sumou skutočne poskytnutého úveru 690,- eur a sumou, ktorá bola žalovanému cestou zrážok zo mzdy žalobkyne na úhradu úveru zaplatená, t.j. sumou 3.168,47 eura, je dôvodne žiadaným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré tak predstavuje čiastku 2.478,47 eura. Žalovanému bolo poskytnuté plnenie, ktoré je plnením bez právneho dôvodu.

Čo sa týka nároku na primerané finančné zadosťučinenie mal za to, že za dôvodne priznanú sumu je potrebné považovať čiastku 300,- eur, nie sumu, ktorú žalobkyňa žiadala. Základ nároku pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia bol daný úspechom v pôvodnom konaní 12Csp/22/2019. Žalovaný prostredníctvom neplatnej dohody o zrážkach vymáhal také plnenie z úveru, ktoré mu nepatrielo. Konanie spôsobilo žalobkyňu ako spotrebiteľku ujmu. Suma 300,- eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv, dĺžke a intenzite závadného konania a zodpovedá účelu poskytnúť spotrebiteľovi satisfakciu aj sankciu veriteľovi, ktorý konal závadne. V prevyšujúcej časti žiadaného finančného zadosťučinenia žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 451, § 456, § 458 Občianskeho zákonníka a na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, namietajúci rozsudok vo výroku, ktorým mu súd uložil vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie 2.478,47 eura a zaplatiť finančné zadosťučinenie 300,- eur. Mal za to, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku.

Čo sa týka výroku, ktorým súd uložil žalovanému vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie, poukázal na to, že uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere, pričom sa zaviazal, že žalobkyňu na požiadanie poskytne peňažné prostriedky ako úver. Dĺžnička sa zaviazala, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti, zaplatí dohodnuté úroky. Žalovaný požadoval za poskytovanie peňažných príspevkov odplatu vo forme úrokov, keďže je to činnosť, ktorou sa v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zaoberal, a na ktorú mal oprávnenie. Uvedená skutočnosť nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere nemohol mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Má za to, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú. Rovnako právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol, nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a podobne, a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

Nesprávne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj čo sa týka priznaného finančného zadosťučinenia. Podľa žalovaného ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom, či sa primerané finančné zadosťučinenie prizná a v akej výške, je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho-ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú

v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný uviedol, že má za to, že predmetné rozhodnutie súdu má dostatočný sankčný charakter. Vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu priznanú náhradu finančného zadosťučinenia považuje za neprimerane prísnu a založenú na svojom ľubovôle výklade práva. Podľa žalovaného priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Poukázal na to, že žalobkyňa sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktčného postupu ľahostajne a podpísom na zmluve prehlásila, že zmluvu si prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok. Konanie žalobkyne formou podania žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne k okolnostiam. Žalobkyňa sa mala možnosť brániť už v počiatočných kontraktčnom postupe primerane a iným spôsobom než zľahčovaním svojho obozretného a ľahostajného konania. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že má za to, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Do pozornosti odvolacieho súdu dáva rozsudok Súdneho dvora vo veci C-331/18 z 05.09.2019, POHOTOVOSTĚ. Poukázala na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, aj na ust. § 53 ods. 4 a § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu v akom bol odvolaním napadnutý, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.05.2021 (§ 319 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovaného dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 12Csp22/2019, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery ku ktorým dospel vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal zrozumiteľné a dostatočne konkrétne vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Dospel tak k správnejmu právnejmu záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného len na zdôraznenie správnej rozhodnutia dodáva:

9. Predmetom konania vedeného Okresným súdom Poprad pod sp.zn. 12Csp/78/2019 po tom ako súd prvej inštancie rozhodol o vylúčení žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a uhradenie primeraného finančného zadostučinenia z pôvodného konania 12Csp/22/2019, bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia kvantifikovaný čiastkou 2.478,47 eura a nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatnený žalobkyňou vo výške 3.100,- eur.

Za situácie právoplatnosti výroku II. rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/22/2019-44 z 27.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.06.2019 o určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo 06.08.2013 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, bol daný základ pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vyjadrenia žalovaného vo vzťahu k tomuto nároku nevyplýva spochybnenie žiadanej sumy bezdôvodného obohatenia v zmysle tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný jej poskytol úver vo výške 690,- eur a na úhradu úveru prijal od nej čiastku 3.168,47 eura, čím bezdôvodné obohatenie má predstavovať rozdiel medzi týmito sumami. Je tak zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.478,47 eura je správne.

10. Čo sa týka nároku na primerané finančné zadostučinenie, odvolací súd poukazuje na to, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 12Csp/22/2019 bola žalobkyňa úspešná vo vzťahu k žalobnému návrhu na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj vo vzťahu k určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi ňou a žalovaným pod č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. V predmetnom konaní bola v postavení žalobkyne, t.j. v pozícii subjektu potenciálne sa vystavujúceho riziku z neúspechu vlastného rozhodnutia sporiť sa v záujme dosiahnutia sledovaného cieľa. Domáhala sa pritom nie porušenia akéhokoľvek práva, ale porušenia práva spotrebiteľa ustanoveného zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je osobitným zákonom. Splnila preto podmienku vyplývajúcu z hypotézy ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Základ nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia bol tým daný.

Nie relevantnou bola námietka žalovaného o neprimeranosti výšky primeraného finančného zadostučinenia. Zo spisu vyplývajú žalovaným nespochybnené tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný od nej a jej rodinných príslušníkov vymáhal plnenie zo zmluvy ako nejaká vymáhačská mafia. Zisťované boli údaje jej rodinných príslušníkov. Žalovaný opakovane oslovil jej zamestnávateľa so žiadosťou o vykonávanie zrážok z jej mzdy. Ak za tejto situácie priznal súd prvej inštancie žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur, má odvolací súd za to, že, vychádzajúc z konkrétnych individuálnych okolností prejednávaneho sporu, súdom priznaná suma 300,- eur nie je v rozpore s jednou zo všeobecných právnych zásad vlastných v európskej právnej kultúre ktorou je princíp primeranosti; teda suma 300,- eur bola sumou primeranou ako finančné zadostučinenie žalobkyne ako spotrebiteľky.

11. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v žalovaným napadnutých výrokoch, ako aj v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný, naopak plne úspešná bola žalobkyňa. Preto jej odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. O výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.